

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 27 kwietnia 2015 r.
(OR. en)

8341/15

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2015/0096 (COD)

PECHE 143
CODEC 605

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	24 kwietnia 2015 r.
Do:	Uwe CORSEPIUS, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2015) 180 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym uchylające rozporządzenie (WE) nr 302/2009

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2015) 180 final.

Zał.: COM(2015) 180 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.4.2015 r.
COM(2015) 180 final

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we
wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym uchylające rozporządzenie (WE) nr
302/2009**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Wniosek ma na celu przetransponowanie do unijnego prawa środków zawartych w Wieloletnim planie odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym przyjętym przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT)¹ na dorocznych posiedzeniach w 2012 r. i 2014 r. ICCAT jest regionalną organizacją ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) odpowiedzialną za zarządzanie zasobami tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych w Oceanie Atlantyckim i morzach przyległych, której Unia jest Umawiającą się Stroną. Wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego został ustanowiony w 2006 r.² i wszedł w życie w 2007 r.

ICCAT jest upoważniona do przyjmowania decyzji („zaleceń”) dotyczących ochrony zasobów rybnych i gospodarowania nimi w obszarze swoich kompetencji; akty te są wiążące i skierowane głównie do Umawiających się Stron ICCAT, lecz zawierają one także obowiązki nakładane na operatorów (np. kapitana statku). Zalecenia ICCAT wchodzi w życie sześć miesięcy po ich przyjęciu, a w przypadku Unii Europejskiej, muszą zostać wprowadzone do prawa unijnego w zakresie, w jakim nie są one już objęte prawodawstwem unijnym.

Niektóre środki ICCAT dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego zostały transponowane w drodze rozporządzenia (UE) nr 544/2014 z dnia 15 maja 2014 r.³, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r.⁴. Celem tej zmiany była transpozycja środków dotyczących okresów połowu, przyjętych przez ICCAT w roku 2012 i 2013. Aby zapewnić jednolite i skuteczne stosowanie w całej Unii Europejskiej wszystkich środków zawartych w planie odbudowy zasobów przyjętym w latach 2012 - 2014, obecny wniosek włączy je do rozporządzenia dotyczącego wieloletniego planu odbudowy tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Rozporządzenie to zmieniono rozporządzeniem Rady (WE) nr 302/2009.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Nie zaistniała potrzeba przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami ani dokonania oceny skutków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

¹ <http://www.iccat.int/en/>

² Zalecenie 06-05 ICCAT dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 544/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 163 z 29.5.2012, s. 1).

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96, z 15.4.2009, s. 1).

Inicjatywa ustawodawcza ma na celu zapewnienie jednolitego i skutecznego stosowania najbardziej aktualnych środków wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego ICCAT w całej Unii Europejskiej. Odpowiednie środki w zakresie ochrony i zarządzania ustanowione na mocy zaleceń ICCAT nie mają bezpośredniego zastosowania do pojedynczych statków lub obywateli Unii. Dlatego należy dokonać transpozycji do prawa unijnego środków ICCAT dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego przyjętych w 2012, 2013 i 2014 r. Wniosek zawiera środki techniczne, takie jak przepisy dotyczące operacji transferu i umieszczania w sadzach żywego tuńczyka błękitnopłetwego, w tym również regulujące wykorzystanie kamer stereoskopowych w celu oszacowania liczby tuńczyka błękitnopłetwego i liczby wypuszczonych ryb, a także wymogi dotyczące raportów połowowych oraz realizacji programu obserwatorów regionalnych ICCAT.

W art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁵ wprowadzono obowiązek wyładunku, który będzie miał zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego. Jednakże na mocy art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia, obowiązek wyładunku pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych Unii, takich jak te wynikające z zaleceń ICCAT. Na mocy tego samego przepisu Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych do celów wprowadzenia takich zobowiązań międzynarodowych do prawa Unii, w tym, w szczególności, odstępstwa od obowiązku wyładunku. W związku z tym odrzuty połowów tuńczyka błękitnopłetwego będą dozwolone w niektórych sytuacjach określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r.⁶ i nie są one bezpośrednio objęte niniejszym wnioskiem.

Podstawa prawna

Artykuł 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii (art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE). Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek zapewni transpozycję odpowiednich środków ICCAT do prawa Unii, nie wykraczając poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające plan odbudowy zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Ze względu na liczbę nowych elementów i zmian, w celu zapewnienia jasności, uproszczenia przepisów i pewności prawa, rozporządzenie (WE) nr 302/2009 zostanie uchylone na mocy niniejszego rozporządzenia.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz. U. L 16/23 z 23.1.2015 r., s. 1).

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy środek nie powoduje konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków przez Unię.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym uchylające rozporządzenie (WE) nr 302/2009

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013⁸, jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki środowiskowe i społeczno-ekonomiczne.
- (2) Unia jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego (zwanej dalej „konwencją”)⁹.
- (3) Na piętnastym specjalnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantycznego (zwanej dalej „ICCAT”), ustanowionej na mocy konwencji, przyjęto zalecenie 06-05N¹⁰ w celu ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, kończącego się w 2022 r. („plan odbudowy”). Zalecenie to weszło w życie dnia 13 czerwca 2007 r.

⁷ (reference to be inserted)

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

⁹ Międzynarodowa konwencja o ochronie tuńczyka atlantyckiego („konwencja”) (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34).

¹⁰ Zalecenie 06-05 ICCAT dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

- (4) Zalecenie 06-05 ICCAT transponowano do prawa unijnego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1559/2007¹¹ ustanawiającym wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- (5) Na szesnastym specjalnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w 2008 r. przyjęto zalecenie 08-05¹² zmieniające zalecenie 06-05.
- W celu odbudowania zasobów w planie odbudowy ustanowionym w 2006 r. i zmienionym w 2008 r. przewidziano stopniowe zmniejszenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w okresie od 2007 do 2011 r., ograniczenia połowów na pewnych obszarach i w pewnych okresach, nową minimalną wielkość tuńczyka błękitnopłetwego, środki dotyczące rybołówstwa sportowego i rekreacyjnego, środki dotyczące możliwości związanych z połowem i hodowlą, a także wdrożenie systemu wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT.
- (6) Zalecenie 08-05 ICCAT transponowano do prawa unijnego rozporządzeniem Rady (WE) nr 302/2009¹³ dotyczącym wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1559/2007.
- (7) Na siedemnastym specjalnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w 2010 r. przyjęto zalecenie 10-04¹⁴ zmieniające zalecenie 08-05. W celu odbudowania zasobów w zaleceniu 10-04 ustanowiono dalsze obniżenie poziomu całkowitego dopuszczalnego połowu i zdolności połowowej oraz zaostrzono środki kontroli, w szczególności w odniesieniu do operacji transferu i umieszczania w sadzach. Przewidziano w nim także dodatkowe doradztwo ze strony Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki (SCRS) w 2012 r. w zakresie identyfikacji tarlisk i tworzenia rezerwatów.
- (8) Aby dokonać transpozycji zmienionych międzynarodowych środków ochronnych zalecenia 10-04 do prawa Unii, rozporządzenie (WE) nr 302/2009 zostało zmienione rozporządzenie (UE) nr 500/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵.
- (9) Na osiemnastym specjalnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) w 2012 r. przyjęto zalecenie 12-03¹⁶ zmieniające zalecenie 10-04. W celu wzmocnienia skuteczności planu odbudowy Rada ustanowiła środki techniczne w odniesieniu do operacji transferu i umieszczania w sadzach żywego tuńczyka błękitnopłetwego, nowych wymogów dotyczących raportów

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1559/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. ustanawiające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 1).

¹² Zalecenie 08-05 zmieniające zalecenie ICCAT dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 1).

¹⁴ Zalecenie 10-04 zmieniające zalecenie ICCAT dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 500/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 157 z 16.6.2012, s. 1).

¹⁶ Zalecenie 12-03 zmieniające zalecenie ICCAT dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

połowowych oraz wdrażania programu obserwatorów regionalnych ICCAT i zmian w okresach połowu. Ponadto wzmocniona została rola Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki w odniesieniu do oceny zasobów tuńczyka błękitnopłetwego.

- (10) Na 23. posiedzeniu zwyczajnym w 2013 r. ICCAT przyjęła zalecenie 13-07¹⁷ zmieniające zalecenie 12-03 wprowadzając niewielkie zmiany sezonów połowowych, które nie wpływają na flotę unijną. Ponadto zostało przyjęte zalecenie 13-08¹⁸, które stanowi uzupełnienie planu odbudowy. Ustanowiono w nim wspólną procedurę stosowania systemów kamer stereoskopowych do oszacowania ilości tuńczyka błękitnopłetwego w miejscu umieszczania w sadzach i wprowadzono elastyczną datę rozpoczęcia okresu połowu dla statków do połowu wędziskami i taklami oraz statków do połowu wędami holowanymi we wschodnim Atlantyku.
- (11) Aby dokonać transpozycji podstawowych środków tj. środków dotyczących okresów połowu zawartych w zaleceniach 12-03 i 13-08 do prawa Unii, rozporządzenie (WE) nr 302/2009 zostało zmienione rozporządzeniem (UE) nr 544/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹.
- (12) Na 19. specjalnym posiedzeniu Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantycznego (ICCAT) w 2014 r. przyjęto zalecenie 14-04²⁰ zmieniające zalecenie 13-07 i uchylające zalecenie 13-08. W planie odbudowy usprawniono niektóre z istniejących przepisów dotyczących kontroli, doprecyzowano procedury wykorzystania kamer stereoskopowych w miejscu umieszczania w sadzach i wprowadzono środki w odniesieniu do operacji wypuszczania i postępowania z martwymi rybami.
- (13) Zalecenie 14-04 jest wiążące dla Unii.
- (14) Wszelkie zmiany w planie odbudowy przyjętym przez ICCAT w 2012, 2013 i 2014 r., które nie zostały jeszcze objęte transpozycją, należy włączyć do prawa Unii. Ponieważ przedmiotowa transpozycja dotyczy planu, którego cele i środki zostały określone przez ICCAT, niniejsze rozporządzenie nie obejmuje całej treści wieloletnich planów określonej w art. 9 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013²¹.
- (15) Konieczne jest transponowanie do prawa unijnego przyszłych wiążących zmian do planu odbudowy. W celu szybkiego włączania takich zmian do unijnego prawa należy przekazać Komisji Europejskiej („Komisji”) uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując

¹⁷ Zalecenie 13-07 zmieniające zalecenie 12-03 ICCAT dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

¹⁸ Zalecenie 13-08 ICCAT uzupełniające zalecenie 12-03 ustanawiające wieloletni plan odbudowy tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 544/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 163 z 16.6.2012, s. 1).

²⁰ Zalecenie 14-04 zmieniające zalecenie 13-07 ICCAT dotyczące ustanowienia wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (16) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących operacji transferu, umieszczania w sadzach oraz rejestrowania i zgłaszania działań dotyczących tonarów i działań statków należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²² ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (17) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w odpowiednio uzasadnionych przypadkach związanych z operacjami transferu, umieszczaniem w sadzach oraz rejestrowaniem i zgłaszaniem działań dotyczących tonarów i działań statków – wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy.
- (18) W celu zapewnienia jasności, uproszczenia przepisów i pewności prawa, rozporządzenie (WE) nr 302/2009 powinno zostać uchylone na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (19) Niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 302/2009 przestały być aktualne, ponieważ obecnie są one objęte innymi aktami Unii i powinny zostać skreślone. Inne przepisy należy uaktualnić w celu uwzględnienia zmian w ustawodawstwie, w szczególności zmian wynikających z przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (20) W szczególności, rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009²³ ustanawia unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem, tak aby zapewnić przestrzeganie wszystkich przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, a rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011²⁴ określa szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008²⁵ ustanawia wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Akty te obejmują teraz kilka kwestii rozporządzenia (WE) nr 302/2009, w szczególności art. 33 dotyczący środków wykonawczych i załącznik VIII dotyczący transmisji danych VMS. W związku z tym nie ma potrzeby uwzględniania tych przepisów w niniejszym rozporządzeniu.

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 1).

²³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

²⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

²⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

- (21) Zgodnie z art. 49 ust. 2 rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011, współczynniki przeliczeniowe przyjęte przez SCRS stosuje się w celu obliczenia ekwiwalentu masy przetworzonego tuńczyka błękitnopłetwego, w tym do celów niniejszego rozporządzenia.
- (22) Ponadto zgodnie z art. 95 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 przyjęto decyzję wykonawczą Komisji 2014/156/UE²⁶. Ta decyzja wykonawcza między innymi ustanawia wartości docelowe i cele w zakresie kontroli połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
- (23) W pkt 2 lit. c) zalecenia 06-07²⁷ ICCAT ustanowiono program pobierania próbek w celu określenia liczby tuńczyków błękitnopłetwych w zależności od ich wielkości w kontekście hodowli. Przepis ten został transponowany przez art. 10 rozporządzenia (WE) nr 302/2009. Nie jest konieczne, aby niniejsze rozporządzenie szczegółowo określało program pobierania próbek, ponieważ potrzeby takiego programu pobierania próbek są obecnie w pełni objęte programami ustanowionymi na mocy ust. 83 zalecenia 14-04, które zostanie transponowane przez niniejsze rozporządzenie. Punkt ten przewiduje wykorzystanie systemów kamer stereoskopowych lub alternatywnych technik zapewniających taką samą dokładność i obejmuje wszystkie operacje umieszczania w sadzach w celu dokładniejszego określenia liczby i masy ryb.
- (24) W art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono obowiązek wyładunku, który ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2015 r. w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego. Jednakże na mocy art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia obowiązek wyładunku pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych Unii, takich jak te wynikające z zaleceń ICCAT. Na mocy tego samego przepisu Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, do celów wprowadzenia takich zobowiązań międzynarodowych do prawa Unii, w tym, w szczególności, odstępstw od obowiązku wyładunku. W związku z tym odrzuty połowów tuńczyka błękitnopłetwego będą dozwolone w niektórych sytuacjach określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r.²⁸. Niniejsze rozporządzenie nie musi zatem obejmować takich zobowiązań dotyczących odrzutów,

²⁶ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/156/UE z dnia 19 marca 2014 r. ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz połowów sardynki i sardeli w północnym Adriatyku (Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 1).

²⁷ Zalecenie 06-07 ICCAT dotyczące hodowli tuńczyka błękitnopłetwego

²⁸ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/98 z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie wdrożenia międzynarodowych zobowiązań Unii, o których mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, zgodnie z Międzynarodową konwencją o ochronie tuńczyka atlantyckiego oraz z Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz. U. L 16/23 z 23.1.2015 r., s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie określa ogólne zasady realizacji przez Unię planu odbudowy zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.

Artykuł 2

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia, zgodnie z planem odbudowy określonym w art. 3 pkt 1, jest osiągnięcie biomasy odpowiadającej maksymalnemu zrównoważonemu połowowi do roku 2022 z prawdopodobieństwem wynoszącym co najmniej 60 %.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „plan odbudowy” oznacza wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*), który obowiązuje od 2007 do 2022 r. i został zalecony przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (zwaną dalej „ICCAT”);
- 2) „statek rybacki” oznacza każdy statek z napędem wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystywania w celu przemysłowej eksploatacji zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, w tym statki łowcze, statki przetwórcze, statki wspierające, holowniki, statki przeładunkowe i statki transportowe wyposażone do celów transportu produktów z tuńczyka oraz statki pomocnicze rybołówstwa, z wyjątkiem kontenerowców;
- 3) „statek łowczy” oznacza statek wykorzystywany w celu przemysłowego połowu zasobów tuńczyka błękitnopłetwego;
- 4) „statek przetwórczy” oznacza statek, na którego pokładzie produkty rybołówstwa poddaje się przed ich opakowaniem co najmniej jednej z następujących operacji: filetowanie lub krojenie, mrożenie lub przetworzenie;

- 5) „statek pomocniczy rybołówstwa” oznacza każdy statek wykorzystywany do transportu martwego (nieprzetworzonego) tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub hodowli, z okrężnicy lub tonara do wyznaczonego portu lub statku przetwórci;
- 6) „holownik” oznacza każdy statek używany do holowania sadzów;
- 7) „statek pomocniczy” oznacza każdy inny statek rybacki, o którym mowa w ust. 2;
- 8) „aktywne połowy” oznaczają w odniesieniu do każdego statku łowczego i tonara fakt połowiania tuńczyka błękitnopłetwego podczas danego okresu połowu;
- 9) „wspólna operacja połowowa” oznacza wszelkie operacje wykonywane przez co najmniej dwa sejnery, w przypadku których połowy jednego sejniera przypisuje się jednemu lub kilku innym sejnierom zgodnie z kluczem przydziału;
- 10) „operacje transferu” oznaczają:
 - (i) wszelki transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sieci statku łowczego do sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - (ii) wszelki transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie do innego sadza wykorzystywanego w transporcie;
 - (iii) wszelki transfer sadza z tuńczykiem błękitnopłetwym z holownika na inny holownik;
 - (iv) wszelki transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego miejsca hodowli lub tuczu do innego;
 - (v) wszelki transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z tonara do sadza wykorzystywanego w transporcie.
- 11) „transfer kontrolny” oznacza każde kolejne przeniesienie na wniosek podmiotów zajmujących się połowami/hodowlą lub organów kontrolnych w celu sprawdzenia ilości ryb, które zostały przeniesione.
- 12) „tonar” oznacza narzędzie połowowe zakotwiczone w dnie i zazwyczaj zawierające skrzydło, które prowadzi tuńczyka błękitnopłetwego do wnętrza pułapki lub szeregu pułapek, w których jest on utrzymywany przed zbieraniem.
- 13) „umieszczenie w sadzu” oznacza transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z sadza wykorzystywanego w transporcie lub tonara do sadzów przeznaczonych do hodowli;
- 14) „hodowla” oznacza umieszczenie tuńczyka w sadzu przeznaczonym do hodowli i późniejsze karmienie, w celu tuczenia i zwiększenia całkowitej biomasy;
- 15) „miejsce hodowli lub tuczu” oznacza instalacje wykorzystywane do hodowli tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przy pomocy tonarów lub okrężnicy;
- 16) „zdolności w zakresie hodowli” oznacza zdolność miejsca hodowli lub tuczu do utrzymania ryb w celu tuczu i hodowli w tonach;

- 17) „odławianie” oznacza zabijanie tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu lub tonarach;
- 18) „przeładunek” oznacza przeładowanie części lub całości ładunku ryb ze statku rybackiego na inny statek rybacki; Rozładunku martwego tuńczyka błękitnopłetwego z okrężnicy lub holownika na statki pomocnicze nie uznaje się za przeładunek.
- 19) „rybołówstwo sportowe” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy należą do krajowej organizacji sportowej lub posiadają krajową licencję sportową;
- 20) „rybołówstwo rekreacyjne” oznacza połowy nieprzemysłowe, których uczestnicy nie należą do krajowej organizacji sportowej ani nie posiadają krajowej licencji sportowej;
- 21) „kamera stereoskopowa” oznacza kamerę z dwoma lub więcej soczewkami, z oddzielnym czujnikiem obrazu lub oddzielnymi klatkami dla każdej soczewki, pozwalającą na wychwytywanie trójwymiarowych obrazów;
- 22) „kamery kontrolne” oznaczają kamery stereoskopowe lub tradycyjne kamery wideo wykorzystywane do celów kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- 23) „BCD” lub „elektroniczny BCD” oznacza dokument połowowy dotyczący tuńczyka błękitnopłetwego. W stosownych przypadkach, odniesienie do BCD zastępuje się odniesieniem do eBCD.
- 24) „odpowiedzialne państwo członkowskie” i „państwo członkowskie odpowiedzialne za” oznaczają państwo członkowskie bandery lub państwo członkowskie, którego jurysdykcji podlega tonar lub miejsce hodowli lub tuczu, a w przypadkach, gdy są one położone na pełnym morzu, państwo członkowskie, w którym operator tonara lub miejsca hodowli lub tuczu ma siedzibę;
- 25) „zadanie II” oznacza zadanie II zgodnie z definicją ICCAT w *Podręczniku terenowym w zakresie statystyki i pobierania próbek tuńczyka atlantyckiego i tuńczykopodobnych*²⁹;
- 26) „CPC” oznaczają umawiające się strony konwencji oraz niebędące umawiającymi się stronami współpracujące strony, podmioty lub podmioty rybackie;
- 27) „SCRS” oznacza Stały Komitet ds. Badań i Statystyki ICCAT.
- 28) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar geograficzny objęty środkami ICCAT, jak określono w art. 1 konwencji.

Artykuł 4

Długość statków

Wszystkie długości statków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, należy rozumieć jako długość całkowitą.

²⁹

Wydanie trzecie, ICCAT, 1990 r.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Artykuł 5

Warunki związane ze środkami zarządzania

1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby działalność połowowa jego statków łowczych i tonarów był proporcjonalny do uprawnień do połowów dotyczących tuńczyka błękitnopłetwego dostępnych dla tego państwa członkowskiego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
2. W ramach planu odbudowy nie dokonuje się żadnych przeniesień odłowów poniżej limitu.
3. Czarterowanie unijnych statków rybackich do celów połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym jest zakazane.

Artykuł 6

Przedkładanie planów zarządzania zdolnością połowową, planów połowowych i planów zarządzania hodowlą

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji:
 - a) plan połowowy dla statków łowczych i tonarów dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym;
 - b) plan zarządzania zdolnością połowową gwarantujący, że zdolność połowowa państwa członkowskiego jest współmierna do przyznanej mu kwoty;
2. Komisja na podstawie planów, o których mowa w ust. 1, opracowuje plan zarządzania zdolnością połowową Unii, który jest przekazywany do Sekretariatu ICCAT do dnia 15 lutego każdego roku w celu omówienia i zatwierdzenia przez ICCAT.
3. Do dnia 15 kwietnia każdego roku każde państwo członkowskie, które zamierza zmienić obowiązujący plan ICCAT dotyczący zdolności w zakresie hodowli przekazuje plan zarządzania hodowlą Komisji, która przekazuje go do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 7

Plany połowowe

1. W rocznym planie połowowym, przedkładanym przez każde państwo członkowskie, ustala się kwoty przydzielone dla każdej grupy narzędzi połowowych, o których mowa w art. 10 i 11, oraz określa w szczególności:

- a) dla statków łowczych o długości powyżej 24 metrów wymienionych w wykazie statków, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. a), indywidualne kwoty przyznane tym statkom oraz istniejące środki zapewniające przestrzeganie indywidualnych kwot połowowych i uprawnienia do przyłowu;
 - b) dla statków łowczych o długości poniżej 24 metrów i dla tonarów, przynajmniej kwotę przyznaną organizacjom producentów lub grupom statków dokonujących połowów z użyciem podobnych narzędzi połowowych.
2. Wszelkie późniejsze zmiany rocznego planu połowowego lub indywidualnych kwot przyznanych statkom o długości powyżej 24 metrów i wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. a), są przekazywane przez dane państwo członkowskie do Komisji przynajmniej na trzy dni przed przeprowadzeniem działania odpowiadającego tej zmianie. Komisja przekazuje taką zmianę do Sekretariatu ICCAT co najmniej 48 godzin przed przeprowadzeniem działania odpowiadającego tej zmianie.

Artykuł 8

Plany zarządzania zdolnością połowową

1. Roczny plan zarządzania zdolnością połowową przedkładany przez każde państwo członkowskie musi być zgodny z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
2. Maksymalną liczbę tonarów zarejestrowanych w danym państwie członkowskim i statków rybackich pływających pod banderą państwa członkowskiego, które mogą poławiać, zatrzymywać na burcie, dokonywać przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego, ustala się zgodnie z Traktatem oraz zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
3. Maksymalna liczba statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym zostaje ograniczona do liczby oraz całkowitej odpowiadającej jej pojemności brutto statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego, które poławiały, zatrzymywały na burcie, dokonywały przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 1 lipca 2008 r. Ograniczenie to stosuje się do statków łowczych w zależności od rodzaju narzędzia połowowego.
4. W odniesieniu do statków upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego na mocy odstępstwa, o którym mowa w art. 13 ust. 2, w załączniku I określono dodatkowe warunki ustalania maksymalnej liczby statków rybackich.
5. Maksymalna liczba tonarów danego państwa członkowskiego służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym jest ograniczona do liczby tonarów upoważnionych przez to państwo członkowskie do dnia 1 lipca 2008 r.
6. W drodze odstępstwa od przepisów ustanowionych w ust. 3 i 5, w odniesieniu do lat 2015, 2016 i 2017, w przypadku, gdy państwo członkowskie jest w stanie wykazać, że jego zdolność połowowa może uniemożliwić mu wykorzystanie w pełni przyznanej kwoty, to państwo członkowskie może podjąć decyzję o włączeniu do

swoich rocznych planów połowowych, o których mowa w art. 7, większej liczby tonarów i statków.

7. W drodze odstępstwa od ust. 3 i 6, w odniesieniu do lat 2015, 2016 i 2017, każde państwo członkowskie ogranicza liczbę sejnierów nieupoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego na mocy odstępstwa, o którym mowa w art. 13 ust. 2 lit. b) do liczby sejnierów upoważnionych w roku 2013 lub 2014.
8. Przy opracowywaniu swoich planów zarządzania zdolnością połowową, zdolność połowową każdego państwa członkowskiego oblicza się w oparciu o najlepsze współczynniki połowu przypadające na statek i rodzaj narzędzia połowowego obliczone w 2009 r. przez SCRS³⁰ i przyjęte przez ICCAT w 2010 r. na międzysesyjnym posiedzeniu komitetu zgodności ICCAT³¹. Po wszelkich zmianach tych współczynników połowu dokonanych przez SCRS, państwa członkowskie zawsze stosują najnowsze współczynniki połowu przyjęte przez ICCAT.

Artykuł 9

Plany zarządzania hodowlą

1. Plan zarządzania hodowlą przedkładany przez każde państwo członkowskie musi być zgodny z warunkami określonymi w niniejszym artykule.
2. Maksymalną zdolność w zakresie hodowli i tuczu dla każdego państwa członkowskiego oraz maksymalną wprowadzaną ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, którą każde państwo członkowskie może rozdzielić między swoje farmy, określa się zgodnie z Traktatem oraz zgodnie z art. 16 rozporządzenie (UE) nr 1380/2013.
3. Maksymalna zdolność państwa członkowskiego w zakresie hodowli i tuczu zostaje ograniczona do zdolności w zakresie hodowli i tuczu tuńczyka w miejscach hodowli lub tuczu tego państwa członkowskiego, które były zarejestrowane w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu ICCAT lub dopuszczone i zgłoszone ICCAT w dniu 1 lipca 2008 r.
4. Maksymalna ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzana do miejsc hodowli i tuczu danego państwa członkowskiego zostaje ograniczona do poziomu ilości wprowadzanych i zarejestrowanych w ICCAT przez miejsca hodowli i tuczu tego państwa członkowskiego w latach 2005, 2006, 2007 lub 2008.
5. Każde państwo członkowskie rozdziela maksymalne ilości do wprowadzenia do swoich miejsc hodowli lub tuczu nieprzekraczające maksymalnej wprowadzanej ilości dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, o której mowa w ust. 4.

³⁰ Sprawozdanie SCRS z 2009 r., wersja w języku angielskim, s. 128.

³¹ Sprawozdanie z międzysesyjnego posiedzenia komitetu zgodności, Madryt, Hiszpania – 24-26 luty 2010 r., pkt 5 i załącznik 4.2.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI TECHNICZNE

SEKCJA 1

OKRESY POŁOWU

Artykuł 10

Taklowce, sejnery, trawlerzy do połowów pelagicznych, tonary oraz rybołówstwo sportowe i rekreacyjne

1. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym przez duże statki łowcze o długości ponad 24m, poławiające gatunki pelagiczne takłami oceanicznymi, w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja, z wyjątkiem obszaru na zachód od 10° W i na północ od 42° N oraz obszaru norweskiej wyłącznej strefy ekonomicznej, na którym zezwala się na tego rodzaju połowy w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 stycznia.
2. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 26 maja do dnia 24 czerwca, wyjątkiem obszaru norweskiej wyłącznej strefy ekonomicznej, na którym zezwala się na tego rodzaju połowy w okresie od dnia 25 czerwca do dnia 31 października.
3. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego trawlerami do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 14 października.
4. Zezwala się na połowy rekreacyjne i sportowe tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 14 października.
5. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego narzędziami innymi niż narzędzia, o których mowa w ust. 1–4 i w art. 11, w tym tonarami, przez cały rok.

Artykuł 11

Statki do połowu wędziskami i takłami oraz statki do połowu wędami holowanymi

1. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego statkami do połowu wędziskami i takłami oraz statkami do połowu wędami holowanymi we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 października.
2. Pod warunkiem, że nie ma to wpływu na ochronę tarlisk oraz że całkowity czas trwania okresu połowów dla tych rodzajów połowów nie przekracza okresu czterech miesięcy, państwa członkowskie mogą zdecydować o innej dacie rozpoczęcia połowów dla statków do połowu wędziskami i takłami oraz statków do połowu wędami holowanymi pływających pod ich banderą i działających na wschodnim Atlantyku.

3. Każde państwo członkowskie określa w swoim planie połowowym, o którym mowa w art. 7, czy daty rozpoczęcia tych połowów zostały zmienione, jak również podaje współrzędne odnośnych obszarów.

SEKCJA 2

MINIMALNA WIELKOŚĆ, PRZYPADKOWE POŁOWY I PRZYŁOWY

Artykuł 12

Obowiązek wyładunku

Przepisy niniejszej sekcji pozostają bez uszczerbku dla art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w tym dla wszelkich odstępstw zgodnie z art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia.

Artykuł 13

Minimalna wielkość

1. Minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym wynosi 30 kg lub 115 cm długości ogonowej.
2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 minimalna wielkość tuńczyka błękitnopłetwego, wynosząca 8 kg lub 75 cm długości ogonowej ma zastosowanie przy następujących połowach:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany we wschodnim Atlantyku statkami do połowu wędziskami i takłami i statkami do połowu wędami holowanymi;
 - b) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Adriatyckim do celów hodowli;
 - c) tuńczyk błękitnopłetwy poławiany w Morzu Śródziemnym w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego świeżych ryb statkami do połowu wędziskami i takłami, statkami do połowu takłami i statkami do połowu ręcznego bez wędziska.
3. Szczególne warunki mające zastosowanie do odstępstwa, o którym mowa w ust. 2, określono w załączniku I.
4. Zainteresowane państwa członkowskie wydają specjalne zezwolenia dla statków do połowów na mocy odstępstwa, o którym mowa w ust. 2. Statki, których to dotyczy, podaje się w wykazie statków łowczych, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. a). W tym celu stosuje się przepisy art. 19 i art. 20.

Artykuł 14

Przypadkowe połowy

1. Wszystkim statkom łowczym i tonarom dokonującym aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego zezwala się na maksymalnie 5 % przypadkowych połowów

tuńczyka błękitnopłetwego o masie między 8 a 30 kg lub długości ogonowej 75 do 115 cm.

2. Odsetek 5 %, o którym mowa w ust. 1, oblicza się na podstawie całkowitego połowu tuńczyka błękitnopłetwego w liczbie sztuk zatrzymanych na burcie lub znajdujących się w tonarze w każdym momencie po każdej operacji połowowej.
3. Przypadkowe połowy odlicza się z kwoty państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar.
4. Przypadkowe połowy tuńczyka błękitnopłetwego podlegają przepisom art. 23, 28, 29 i 30.

Artykuł 15

Przyłów

1. Każde państwo członkowskie przyznaje określoną kwotę do celów przyłowu tuńczyka błękitnopłetwego i informuje o tym Komisję, przekazując jej plan połowowy.
2. Unijne statki niedokonujące aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego unikają przekroczenia, w każdym momencie w następstwie operacji połowowej, przyłowów tuńczyka błękitnopłetwego powyżej 5 % całkowitego połowu na burcie, wyrażonego w masie lub liczbie sztuk. Obliczanie tego odsetka w oparciu o liczbę sztuk ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, którymi zarządza ICCAT.
3. Każde państwo członkowskie odlicza wszystkie martwe ryby z przyłowów, o których mowa w ust. 2, od swojej kwoty. W przypadku państw członkowskich bez kwoty tuńczyka błękitnopłetwego, odpowiednie przyłowy odlicza się od szczególnej unijnej kwoty przyłowów tuńczyka błękitnopłetwego określonej zgodnie z Traktatem oraz zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
4. Jeżeli kwota przyznana państwu członkowskiemu danego statku rybackiego lub tonara została już wykorzystana, unika się wszelkich połowów tuńczyka błękitnopłetwego. Martwy tuńczyk błękitnopłetwy musi być wyładowany oraz podlega konfiskacie i odpowiednim działaniom następczym. Zgodnie z art. 27 każde państwo członkowskie corocznie przedstawia informacje na temat takich ilości Komisji, która następnie przekazuje je do Sekretariatu ICCAT.
5. Procedury, o których mowa w art. 25, 28, 29, 30 i 54, stosuje się do przyłowów.

SEKCJA 3

WYKORZYSTYWANIE SAMOLOTÓW

Artykuł 16

Wykorzystywanie środków powietrznych

Wykorzystywanie środków powietrznych, w tym samolotów, śmigłowców lub wszelkiego rodzaju bezałogowych statków powietrznych w celu poszukiwań tuńczyka błękitnopłetwego jest zakazane.

ROZDZIAŁ IV

RYBOŁÓWSTWO SPORTOWE I REKREACYJNE

Artykuł 17

Szczególne kwoty na połowy rekreacyjne i sportowe

Każde państwo członkowskie reguluje rybołówstwo rekreacyjne i sportowe poprzez przyznanie określonej kwoty do celów tych połowów i informuje o tym Komisję, przekazując jej plan połowowy.

Artykuł 18

Połowy rekreacyjne i sportowe

1. Każde państwo członkowskie posiadające kwotę tuńczyka błękitnopłetwego reguluje połowy rekreacyjne i sportowe poprzez wydawanie statkom upoważnień do połowów do celów rybołówstwa rekreacyjnego i sportowego.
2. W odniesieniu do rybołówstwa rekreacyjnego i sportowego, nie zezwala się na połów więcej niż jednego tuńczyka błękitnopłetwego przez dany statek dziennie.
3. Każdego tuńczyka błękitnopłetwego wyladowuje się w całości, lub oskrobanego i wypatroszonego.
4. Zakazuje się wprowadzania do obrotu tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w trakcie połowów rekreacyjnych i sportowych.
5. Każde państwo członkowskie odnotowuje dane dotyczące połowów w ramach rybołówstwa rekreacyjnego i sportowego, w tym masę i długość każdego tuńczyka błękitnopłetwego i przekazuje Komisji dane za poprzedni rok do dnia 30 czerwca każdego roku. Komisja przekazuje te informacje Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki.
6. Każde państwo członkowskie odlicza martwe połowy z rybołówstwa rekreacyjnego i sportowego od kwot przydzielonych zgodnie z art. 7 ust. 1 i art. 17.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI KONTROLNE

SEKCJA 1

REJESTRY STATKÓW I TONARÓW

Artykuł 19

Rejestry statków

1. Każde państwo członkowskie przekazuje co roku Komisji drogą elektroniczną, w stosownych przypadkach na jeden miesiąc przed rozpoczęciem okresów połowu, o których mowa w art. 10 i 11, a w pozostałych przypadkach na jeden miesiąc przed rozpoczęciem okresu obowiązywania upoważnienia:
 - a) wykaz wszystkich statków łowczych podnoszących jego banderę, upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie specjalnego upoważnienia do połowów;
 - b) wykaz pozostałych statków rybackich, innych niż statki łowcze, podnoszących jego banderę i upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
2. Oba wykazy są sporządzone zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych w sprawie przedstawiania danych i informacji wymaganych przez ICCAT.
3. Podczas roku kalendarzowego statek rybacki może zostać włączony do obydwu wykazów, o których mowa w ust. 1, o ile nie jest on włączony do obu wykazów w tym samym czasie.
4. Wykazy określone w ust. 1 zawierają nazwę statku i numer unijnego rejestru floty rybackiej (CFR), zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004³².
5. Nie dopuszcza się przedkładania wykazów z mocą wsteczną. Późniejsze zmiany do wykazów, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się podczas roku kalendarzowego tylko, jeśli udział zgłoszonego statku rybackiego został uniemożliwiony z uzasadnionych powodów operacyjnych lub ze względu na zaistnienie siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym Komisję, dostarczając:
 - a) szczegółowe informacje dotyczące statku(-ów) rybackiego(-ich) mającego(-ych) zastąpić statek, o którym mowa w ust. 1; oraz

³²

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczące rejestru statków rybackich Wspólnoty (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 25).

- b) wyczerpujące wyliczenie powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.
6. Komisja przesyła informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, do Sekretariatu ICCAT, tak aby statki te mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub do prowadzonego przez ICCAT rejestru pozostałych statków rybackich (z wyłączeniem statków łowczych) upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego.
7. Artykuł 8a ust. 2, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001³³ stosuje się z niezbędnymi zmianami.

Artykuł 20

Upoważnienia do połowów dla statków

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 15 unijne statki rybackie niewpisane do rejestru ICCAT, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie są upoważnione do poławiania, zatrzymywania na burcie, dokonywania przeładunku, transportu, transferu, przetwarzania ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
2. Jeżeli indywidualna kwota została uznana za wyczerpaną, państwo członkowskie bandery cofa upoważnienie do połowów dotyczące tuńczyka błękitnopłetwego i wymaga, aby statek natychmiast skierował się do portu wyznaczonego przez to państwo.

Artykuł 21

Rejestry tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego

1. Do dnia 15 lutego każdego roku każde państwo członkowskie przesyła Komisji drogą elektroniczną wykaz swoich tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym poprzez wydanie specjalnego upoważnienia do połowów. Wykaz zawiera nazwy tonarów i numer rejestracyjny oraz jest sporządzony zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych w sprawie przedstawiania danych i informacji wymaganych przez ICCAT.
2. Komisja przesyła wykaz do Sekretariatu ICCAT, tak aby tonary mogły zostać wpisane do prowadzonego przez ICCAT rejestru tonarów upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
3. Unijne tonary, które nie są wpisane do rejestru ICCAT, nie są upoważnione do poławiania, zatrzymywania, dokonywania transferu ani wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
4. Artykuł 8a ust. 2, 4, 6, 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1936/2001 stosuje się odpowiednio.

³³

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1936/2001 z dnia 27 września 2001 r. ustanawiające środki kontroli stosowane do połowów niektórych zasobów ryb masowo migrujących (Dz.U. L 263 z 3.10.2001, s. 1).

Artykuł 22

Wspólne operacje połowowe

1. Wszelkie wspólne operacje połowowe dozwolone są wyłącznie po wyrażeniu zgody przez zainteresowane państwo(-a) bandery. W celu uzyskania upoważnienia każdy sejner powinien być wyposażony do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i posiadać indywidualną kwotę. Wspólne operacje połowowe z innymi CPC są niedozwolone;
2. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu uzyskania od swoich statków rybackich ubiegających się o zezwolenie na udział we wspólnej operacji połowowej następujących informacji:
 - a) czasu trwania;
 - b) tożsamości zaangażowanych operatorów;
 - c) indywidualnych kwot statków;
 - d) klucza przydziału dokonanych połowów pomiędzy statki rybackie; oraz
 - e) oraz informacji na temat docelowych miejsc hodowli i tuczu.
3. Na co najmniej 15 dni przed rozpoczęciem operacji każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 2, w formacie określonym w załączniku VI. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT i do państwa bandery pozostałych statków rybackich biorących udział we wspólnej operacji połowowej co najmniej 10 dni przed rozpoczęciem operacji.
4. W przypadku wystąpienia siły wyższej, termin określony w ust. 3 nie ma zastosowania w odniesieniu do informacji wymaganych na mocy ust. 2 lit. e). W takim przypadku państwa członkowskie mogą przekazać Komisji aktualizację informacji tak szybko, jak to możliwe, wraz z opisem okoliczności składających się na działanie siły wyższej. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

SEKCJA 2

POŁOWY

Artykuł 23

Wymogi w zakresie rejestrowania

1. Oprócz przestrzegania wymogów art. 14, 15, 23 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, kapitan unijnego statku łowczego w stosownych przypadkach wprowadza do dziennika połowowego informacje wymienione w załączniku II część A.
2. Kapitanowie holowników, statków pomocniczych i statków przetwórci rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II część B, C i D.

Artykuł 24

Raporty połowowe przesłane przez kapitanów i operatorów tonarów

1. Kapitanowie statków łowczych dokonujących aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego przesyłają organom państwa członkowskiego bandery dzienny wyciąg informacji pochodzących z dzienników połowowych, w tym numer w rejestrze ICCAT, nazwę statku, początek i koniec okresu obowiązywania upoważnienia, datę, godzinę, położenie (długość i szerokość geograficzna) oraz liczbę i masę tuńczyka błękitnopłetwego złowionego w obszarze objętym konwencją. Informacje te są przekazywane drogą elektroniczną, w formacie określonym w załączniku V, przez cały okres, w którym statek jest upoważniony do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Kapitanowie sejnerów składająienne raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczące operacji połowowych w oparciu o te operacje połowowe, także w przypadku tych operacji, w których połów wynosi zero.
3. Raporty, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane przez operatora do organów państwa członkowskiego bandery w odniesieniu do sejnerów i statków o długości ponad 24 metrów codziennie najpóźniej do godziny 9.00 czasu uniwersalnego za poprzedni dzień, a dla pozostałych statków łowczych najpóźniej do północy w poniedziałek za poprzedni tydzień kończący się w niedzielę o północy czasu uniwersalnego.
4. Operatorzy tonarów dokonujących aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego przesyłająienne raporty połowowe, w tym numer w rejestrze ICCAT, datę, godzinę, połowy (masę oraz liczbę ryb), w tym połowy o wyniku zerowym. Informacje te są przekazywane organom ich państwa członkowskiego drogą elektroniczną w ciągu 48 godzin, w formacie określonym w załączniku V, przez cały okres, w którym dopuszczalne są połowy tuńczyka błękitnopłetwego.
5. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące rejestrowania i zgłaszania działań statków i tonarów zgodnie z ust. 1-4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 59 ust. 3.

Artykuł 25

Tygodniowe i miesięczne raporty połowowe przesłane przez państwa członkowskie

1. Każde państwo członkowskie, po otrzymaniu raportów połowowych, o których mowa w art. 24, niezwłocznie przekazuje je Komisji drogą elektroniczną oraz niezwłocznie dostarcza Komisji tygodniowe raporty połowowe dla wszystkich statków łowczych i tonarów zgodnie ze wzorem określonym w załączniku V. Komisja przekazuje te informacje cotygodniowo Sekretariatowi ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w wytycznych w sprawie przedstawiania danych i informacji wymaganych przez ICCAT.

2. Do piętnastego dnia każdego miesiąca każde państwo członkowskie informuje Komisję o ilościach tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, które zostały wylądowane, przeladowane, umieszczone w tonarach lub w sadzach w poprzednim miesiącu przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub tonary w nim zarejestrowane. Podane informacje powinny być uporządkowane według rodzajów narzędzi oraz z uwzględnieniem przyłowu, połowów w rybołówstwie sportowym i rekreacyjnym oraz połowów o wyniku zerowym. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 26

Informacje o wyczerpaniu kwoty

1. Oprócz przestrzegania przepisów art. 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie informuje Komisję, jeśli kwota przyznana grupie narzędzi, o których mowa w art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, osiągnie 80 %.
2. Oprócz przestrzegania przepisów art. 35 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, każde państwo członkowskie informuje Komisję, jeżeli kwotę przyznaną grupie narzędzi, o których mowa w art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia lub wspólnej operacji połowowej lub sejnerowi uznaje się za wyczerpaną.
3. Informacji, o której mowa w ust. 2 towarzyszą oficjalne dokumenty potwierdzające zakaz prowadzenia połowów lub wezwanie do portu, wydane przez państwo członkowskie w odniesieniu do floty, grupy narzędzi, wspólnej operacji połowowej, lub statków o indywidualnych kwotach, wskazujące wyraźnie datę i czas zakończenia połowów.

Artykuł 27

Roczna sprawozdawczość połowowa państw członkowskich

1. Do dnia 15 marca każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje na temat połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w poprzednim roku połowowym. Informacje te obejmują:
 - a) nazwę i numer ICCAT każdego statku łowczego;
 - b) okres upoważnienia(upoważnień) dla każdego statku łowczego;
 - c) całkowite połowy każdego statku łowczego, także w przypadku, gdy połów wynosił zero w całym okresie obowiązywania upoważnienia/upoważnień;
 - d) całkowitą liczbę dni, podczas których każdy statek łowczy dokonywał połowów we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w całym okresie obowiązywania upoważnienia/upoważnień; oraz
 - e) całkowite połowy poza okresem obowiązywania upoważnienia/upoważnień (przyłów), także w sytuacji, gdy połów wynosił zero.

2. W przypadku statków nieupoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, które złowiły tuńczyka błękitnopłetwego jako przyłów, informacje przekazywane Komisji w tym samym terminie wskazanym w ust. 1, obejmują:
 - a) nazwę i numer ICCAT statku lub numer w rejestrze krajowym, jeżeli statek nie jest zarejestrowany w ICCAT; oraz
 - b) całkowite połowy tuńczyka błękitnopłetwego.
3. Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji wszelkie informacje dotyczące statków nieobjętych ust. 1 i 2, lecz co do których wiadomo lub zakłada się, że dokonywały połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym.
4. Komisja przekazuje do Sekretariatu ICCAT informacje otrzymane zgodnie z ust. 1, 2 i 3.

SEKCJA 3

WYŁADUNKI I PRZEŁADUNKI

Artykuł 28

Wyznaczone porty

1. Państwa członkowskie wyznaczają porty lub miejsca wykorzystywane do wyładunków lub miejsca w pobliżu brzegu (wyznaczone porty), gdzie zezwala się na operacje wyładunku lub przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego.
2. Aby port został uznany za wyznaczony port, państwo członkowskie portu określa czas i miejsce, w którym zezwala się na wyładunek i przeładunek.
3. Do dnia 15 lutego każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje wykaz wyznaczonych portów Komisji, która przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
4. Zabrania się wyładunku lub przeładunku ze statków rybackich wszelkich ilości tuńczyka błękitnopłetwego złowionego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w miejscach innych niż porty lub miejsca w pobliżu brzegu wyznaczone przez CPC i państwa członkowskie zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 29

Wyładunki

1. Art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 ma zastosowanie do kapitanów unijnych statków rybackich o długości ponad 12 m wymienionych w prowadzonym przez ICCAT wykazie statków, o którym mowa w art. 19. Uprzednie powiadomienie na mocy art. 17 tego rozporządzenia przesyłane jest przez kapitanów właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego

bandery) lub CPC, z których portów lub urządzeń wyładunkowych zamierzają oni skorzystać.

2. Ponadto kapitanowie unijnych statków rybackich o długości całkowitej ponad 12 m, uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 19, przekazują właściwym organom państwa członkowskiego (w tym państwa członkowskiego bandery) lub CPC, z którego portów lub urządzeń wyładunkowych zamierzają skorzystać, co najmniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu, następujące informacje:
 - a) przewidywany czas przybycia;
 - b) szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymana na burcie; oraz
 - c) informacje dotyczące obszaru geograficznego, w którym dokonano połowów.
3. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 80 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 404/2011 do powiadomienia zgodnie z ust. 1 i 2, szacunkowa ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na burcie może być zgłoszona w uzgodnionym czasie uprzedniego powiadomienia.
4. Organy państwa członkowskiego portu prowadzą rejestr wszystkich uprzednich powiadomień dla bieżącego roku.
5. Wszystkie wyładunki są kontrolowane przez odpowiednie organy kontroli państwa członkowskiego portu, a pewien odsetek poddaje się inspekcji na podstawie systemu oceny ryzyka obejmującego kwotę, wielkość floty i nakład połowowy. Dokładne szczegóły takiego systemu kontroli przyjętego przez każde państwo członkowskie powinny zostać wyszczególnione w rocznym planie kontroli, o którym mowa w art. 51. Ten system kontroli ma zastosowanie również do operacji pozyskiwania.
6. Organy państwa członkowskiego portu przekazują sprawozdanie z wyładunku organom państwa bandery statku rybackiego w ciągu 48 godzin po zakończeniu wyładunku.
7. W uzupełnieniu do art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, po każdym rejsie kapitan unijnego statku łowczego, niezależnie od długości statku, składa deklarację wyładunkową:
 - a) właściwym organom państwa członkowskiego bandery
 - b) oraz, jeżeli wyładunek miał miejsce w porcie innego państwa członkowskiego lub CPC – właściwym organom odnośnego państwa członkowskiego portu lub odpowiednim CPC.
8. Wszystkie wyładowane połowy należy ważyć.

Artykuł 30

Przeładunek

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, zakazuje się we wszelkich okolicznościach przeładunku tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze wschodniego Atlantyku i Morza Śródziemnego.
2. Statki rybackie dokonują przeładunku połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyłącznie w wyznaczonych portach zgodnie z warunkami określonymi w art. 28.
3. Państwo członkowskie portu zapewnia inspekcje przez cały czas przeładunku i we wszystkich miejscach przeładunku.
4. Przed wejściem do dowolnego portu, co najmniej 48 godzin przed przewidywaną godziną przybycia, kapitan statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, lub jego przedstawiciel przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego lub CPC, z którego portu chce skorzystać, następujące dane:
 - a) przewidywaną datę, czas i port przybycia;
 - b) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymanego na burcie oraz informacje dotyczące obszaru geograficznego, na którym dokonano połowów;
 - c) nazwę statku rybackiego dokonującego przeładunku oraz jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub w prowadzonym przez ICCAT rejestrze pozostałych statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym;
 - d) nazwę statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, oraz jego numer w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub w prowadzonym przez ICCAT rejestrze pozostałych statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym; oraz
 - e) tonaż oraz obszar geograficzny, na którym dokonano połowu przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego.
5. Statkom rybackim nie zezwala się na przeładunek, jeżeli nie uzyskały uprzedniego zezwolenia od swojego państwa bandery.
6. Przed rozpoczęciem przeładunku kapitan statku rybackiego dokonującego przeładunku informuje swoje państwo bandery o:
 - a) ilości przeładowywanego tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) dacie i porcie przeładunku;
 - c) nazwie, numerze rejestracyjnym i banderze statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, i jego numerze w prowadzonym przez ICCAT

rejestrze statków łowczych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego lub w prowadzonym przez ICCAT rejestrze pozostałych statków rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego; oraz

- d) obszarze geograficznym, na którym dokonano połowu tuńczyka błękitnopłetwego.
7. Wszystkie przeładunki są poddawane inspekcji przez organy państwa członkowskiego w wyznaczonym porcie. Właściwy organ państwa członkowskiego:
- a) przeprowadza inspekcję statku rybackiego, na który dokonuje się przeładunku, i sprawdza towar oraz dokumentację związaną z operacją przeładunku;
 - b) przesyła dane dotyczące przeładunku organowi państwa bandery statku rybackiego dokonującego przeładunku w ciągu 5 dni od zakończenia przeładunku.
8. W drodze odstępstwa od przepisów art. 21 i 22 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 kapitanowie unijnych statków rybackich, niezależnie od długości statku, wypełniają deklarację przeładunkową ICCAT i przekazują ją właściwym organom państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają. Deklarację przekazuje się nie później niż 48 godzin po dacie przeładunku w porcie, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku III.

SEKCJA 4

OPERACJE TRANSFERU

Artykuł 31

Zezwolenia na transfer

1. Przed każdą operacją transferu kapitan statku łowczego lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara, z którego przedmiotowy transfer pochodzi, wysyła właściwym organom swojego państwa członkowskiego uprzednie powiadomienie o transferze określające:
- a) nazwę statku łowczego, holownika, miejsca hodowli lub tuczu lub tonara i numer w rejestrze ICCAT;
 - b) przewidywany czas transferu;
 - c) szacunkową ilość tuńczyka błękitnopłetwego, którego dotyczy transfer;
 - d) informacje na temat położenia (szerokość/długość geograficzna) miejsca transferu i możliwe do identyfikacji numery sadzów;
 - e) nazwę holownika, na który dokonuje się przeładunku, liczbę holowanych sadzów i w stosownych przypadkach numer w rejestrze ICCAT;

- f) docelowy port, docelowe miejsce hodowli lub tuczu lub docelowy sadz tuńczyka błękitnopłetwego.
2. W tym celu każdemu sadzowi przypisuje się niepowtarzalny numer sadza. Numery są nadawane na podstawie systemu niepowtarzalnej numeracji obejmującego co najmniej 3 litery kodu alfa odpowiadające banderze holowników, a następnie trzy cyfry.
 3. Statkom rybackim, miejscom hodowli lub tuczu oraz tonarom nie zezwala się na transfer, jeżeli nie uzyskały uprzedniego zezwolenia od swojego państwa. Organy odpowiedzialnego państwa członkowskiego decydują przy każdej operacji transferu, czy udzielić zezwolenia. W tym celu każdej operacji transferu nadaje się niepowtarzalny numer identyfikacyjny i przekazuje go odpowiednio kapitanowi statku rybackiego, operatorowi tonara lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu. W przypadku udzielenia zezwolenia numer ten zawiera trzyliterowy kod państwa członkowskiego, cztery cyfry oznaczające rok i trzy litery wskazujące na zezwolenie (AUT), po których umieszczany jest numer porządkowy. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia numer ten zawiera trzyliterowy kod państwa członkowskiego, cztery cyfry oznaczające rok i trzy litery wskazujące na brak zezwolenia (NEG), po których umieszczany jest numer porządkowy.
 4. W przypadku śmierci podczas operacji transferu pewnej ilości ryb, odpowiedzialne państwa członkowskie i podmioty zainteresowane postępują zgodnie z przepisami określonymi w załączniku XII.
 5. Państwo członkowskie odpowiedzialne za, odpowiednio, statek łowczy, holownik, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar udziela zezwolenia lub odmawia jego udzielenia w ciągu 48 godzin po złożeniu uprzedniego zawiadomienia o transferze.
 6. Zezwolenie przez odpowiedzialne państwo członkowskie na transfer nie wyklucza zezwolenia na umieszczenie w sadzach.

Artykuł 32

Odmowa zezwolenia na transfer

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu nie udziela zezwolenia na transfer, jeżeli po otrzymaniu uprzedniego zawiadomienia o transferze uzna, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie posiada wystarczającej kwoty;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub operatora tonara lub nie udzielono zezwolenia na umieszczenie jej w sadzach, lub nie uwzględniono jej przy odliczaniu wszelkich kwot, które mogą mieć zastosowanie;
 - c) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie jest upoważniony do połowów tuńczyka błękitnopłetwego. lub

- d) holownik, który zadeklarował przyjęcie transferu ryb, nie jest zarejestrowany w prowadzonym przez ICCAT rejestrze pozostałych statków rybackich (z wyłączeniem statków łowczych) upoważnionych do prowadzenia działalności w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) lub nie jest wyposażony w system monitorowania statków (VMS).

2. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na transfer:

- a) państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar wydaje nakaz wypuszczenia ryb odpowiednio kapitanowi statku łowczego lub operatorowi tonara lub operatorowi miejsca hodowli lub tuczu oraz informuje ich o odmowie udzielenia zezwolenia na transfer i o tym, że ryby należy wypuścić do morza;
- b) odpowiednio kapitan statku łowczego, operator miejsca hodowli lub tuczu lub operator tonara wypuszcza ryby do morza;
- c) wypuszczenie tuńczyka błękitnopłetwego przeprowadza się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku XI.

Artykuł 33

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

- 1. W przypadku operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, lub operator miejsca hodowli lub tuczu lub tonara dokonujący transferu tuńczyka błękitnopłetwego zapewnia monitorowanie operacji transferu za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie w celu sprawdzenia ilości ryb, które zostały przeniesione. Minimalne normy i procedury dotyczące nagrań wideo są zgodne z załącznikiem IX.
- 2. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których mowa w ust. 1, inspektorom ICCAT i obserwatorom regionalnym.
- 3. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których mowa w ust. 1, inspektorom unijnym i obserwatorom krajowym.
- 4. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu podejmuje niezbędne środki w celu uniknięcia wszelkich podmian, zmian oryginalnych nagrań wideo lub manipulowania nimi.

Artykuł 34

Weryfikacja przez obserwatorów regionalnych ICCAT oraz rozpoczęcie i prowadzenie dochodzenia

- 1. Regionalni obserwatorzy ICCAT na pokładzie statku łowczego lub obecni przy tonarze, o których mowa w programie obserwatorów regionalnych ICCAT określonym w art. 49 i załączniku VII, odnotowują prowadzone operacje transferu i

składają z nich sprawozdanie, obserwują i szacują połów, którego dotyczy transfer, oraz sprawdzają informacje odnotowane w uprzednim zawiadomieniu o transferze, o którym mowa w ust. 31, oraz w deklaracji transferu ICCAT, o której mowa w ust. 36.

2. W przypadkach, gdy liczba sztuk według szacunku regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli lub kapitana statku łowczego lub przedstawiciela tonara różni się o ponad 10 %, lub jeżeli niewystarczająca jakość lub wyraźność nagrania wideo uniemożliwia dokonanie takich szacunków, państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar wszczyna dochodzenie, które zostaje zakończone przed umieszczeniem ryb w sadzach miejsca hodowli lub tuczu, a w każdym przypadku w ciągu 96 godzin od rozpoczęcia. Do czasu otrzymania wyników tego dochodzenia nie zezwala się na umieszczenie ryb w sadzach ani nie zatwierdza się sekcji dotyczącej połowu w dokumentacji połowowej dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego.
3. Jednakże jeżeli niewystarczająca jakość lub wyraźność nagrania wideo uniemożliwia oszacowanie liczby, operator może zażądać od organów państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu przeprowadzenia nowych operacji transferu i dostarczenia odpowiedniego nagrania wideo regionalnemu obserwatorowi ICCAT.
4. Bez uszczerbku dla weryfikacji przeprowadzanych przez inspektora obserwatorzy regionalni ICCAT podpisują deklarację transferu ICCAT tylko wtedy, gdy ich ustalenia są zgodne ze środkami ICCAT w zakresie ochrony i zarządzania a informacje znajdujące się w niej są zgodne z ich ustaleniami, w tym z odpowiednimi nagraniami wideo zgodnie z wymogami art. 33 ust. 1. Podpisują oni tę deklarację czytelnym podpisem i numerem ICCAT.
5. Regionalni obserwatorzy ICCAT sprawdzają również, czy deklaracja transferu ICCAT została przekazana kapitanowi holownika lub przedstawicielowi miejsca hodowli lub tuczu, lub tonara.

Artykuł 35

Środki umożliwiające oszacowanie liczby sztuk i masy tuńczyka błękitnopłetwego umieszczanego w sadzach

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki i działania w celu dalszego zbadania poprawy metod szacowania zarówno liczby, jak i masy tuńczyka błękitnopłetwego w miejscu złowienia i miejscu umieszczania w sadzach. Każde państwo członkowskie przekazuje informacje na temat podjętych środków do dnia 22 sierpnia każdego roku Komisji, która przedkłada te raporty Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki.

Artykuł 36

Deklaracja transferu

1. Z końcem operacji transferu kapitan statku łowczego lub holownika, operator tonara lub operator miejsca hodowli lub tuczu wypełnia i przekazuje właściwym organom swojego państwa członkowskiego deklarację transferu ICCAT zgodnie ze wzorem określonym w załączniku IV.

2. Organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek, miejsce hodowli lub tuczu lub tonar, z którego przedmiotowy transfer pochodzi, numerują formularze deklaracji transferu. System numeracji obejmuje trzyliterowy kod państwa członkowskiego (kod MS), po którym umieszczane są cztery cyfry oznaczające rok, trzycyfrowy numer porządkowy, po którym umieszczane są trzy litery ITD (MS-20**/xxx/ITD).
3. Oryginał deklaracji transferu dołącza się do transferu ryb. Kopia deklaracji przechowywana jest przez kapitana statku łowczego, operatora tonara, kapitana holownika lub operatora miejsca hodowli lub tuczu.
4. Kapitanowie statków prowadzących operacje transferu (w tym holowników) rejestrują swoją działalność zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II.

Artykuł 37

Akty wykonawcze

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące operacji transferu zgodnie z art. 31-36. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 59 ust. 3.

SEKCJA 5

UMIESZCZANIE W SADZACH

Artykuł 38

Zezwolenie na umieszczenie w sadzach

1. Kotwiczenie sadzów w promieniu 0,5 mili morskiej od miejsc hodowli lub tuczu przed rozpoczęciem każdej operacji umieszczania w sadzach jest zabronione.
2. Przed dokonaniem jakiegokolwiek umieszczenia w sadzach właściwy organ państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu informuje państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statek łowczy lub tonar o ilości ryb złowionych przez ten statek lub tonar i zwraca się z wnioskiem o zezwolenie na umieszczenie w sadzach.
3. Operacji umieszczania w sadzach nie można rozpocząć przed uzyskaniem zezwolenia od:
 - a) CPC lub państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar, lub

- b) CPC lub państwa członkowskiego odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu, jeżeli zostało to uzgodnione między państwami członkowskimi lub z CPC bandery, których to dotyczy.
- 4. Zezwolenia na umieszczenie w sadzach udziela lub odmawia państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statek łowczy, tonar lub miejsca hodowli lub tuczu, w stosownych przypadkach w ciągu jednego dnia roboczego od złożenia wniosku i przekazania informacji, o których mowa w ust. 2. W przypadku braku odpowiedzi w terminie jednego dnia roboczego, państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu może udzielić zezwolenia na umieszczenie w sadzach.
 - 5. Tuńczyka błękitnopłetwego należy umieścić w sadzach do dnia 15 sierpnia, chyba że państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przyjmujące ryby poda należycie uzasadnione przyczyny. Przyczyny te należy podać wraz z raportem z umieszczania w sadzach.

Artykuł 39

Odmowa zezwolenia na umieszczenie w sadzach

- 1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za statek łowczy, tonar lub miejsce hodowli lub tuczu, w stosownych przypadkach odmawia udzielenia zezwolenia na umieszczenie w sadzach jeżeli uzna, po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 38 ust. 2, że:
 - a) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie posiadał wystarczającej kwoty tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach;
 - b) ilość ryb nie została właściwie zgłoszona przez statek łowczy lub tonar lub nie uwzględniono jej przy obliczaniu mającej zastosowanie kwoty;
 - c) statek łowczy lub tonar, który zadeklarował połów ryb, nie jest upoważniony do połowów tuńczyka błękitnopłetwego.
- 2. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na umieszczenie w sadzach państwo członkowskie lub CPC odpowiedzialne za statek łowczy zwraca się z wnioskiem do państwa członkowskiego lub CPC odpowiedzialnego za miejsce tuczu lub hodowli o przejęcie połowów i wypuszczenie ryb wydając nakaz wypuszczenia ryb.
- 3. Po otrzymaniu nakazu wypuszczenia ryb, operator miejsca tuczu lub hodowli dokonuje wypuszczenia zgodnie z przepisami określonymi w załączniku XI.

Artykuł 40

Dokumentacja połowów tuńczyka błękitnopłetwego

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zakazują umieszczania w sadzach w celach hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego, któremu nie towarzyszy dokumentacja wymagana przez ICCAT zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010³⁴. Dokumentacja musi być dokładna, pełna i potwierdzona i zatwierdzona przez organy CPC lub państwa członkowskiego statków łowczych lub tonarów.

Artykuł 41

Inspekcje

Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu podejmują niezbędne środki w celu kontroli wszystkich operacji umieszczania tuńczyków w sadzach w miejscach hodowli lub tuczu.

Artykuł 42

Monitorowanie za pomocą kamery wideo

1. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia monitorowanie operacji umieszczania w sadzach za pomocą kamery wideo umieszczonej w wodzie. Nagrania wideo są sporządzane dla każdej operacji umieszczania w sadzach zgodnie z przepisami załącznika IX.
2. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których mowa w ust. 1, inspektorom ICCAT i obserwatorom regionalnym.
3. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu zapewnia udostępnianie nagrań wideo, o których w ust. 1, unijnym inspektorom i obserwatorom krajowym.
4. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu podejmuje niezbędne środki w celu uniknięcia wszelkich podmian, zmian oryginalnych nagrań wideo lub manipulowania nimi.

Artykuł 43

Rozpoczęcie i prowadzenie dochodzenia

1. W przypadku, gdy liczba sztuk według szacunku regionalnego obserwatora ICCAT, odpowiednich organów kontroli państwa członkowskiego lub operatora miejsca hodowli lub tuczu różni się o ponad 10 %, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar.
2. Do czasu otrzymania wyników tego dochodzenia nie przeprowadza się odłowów ani nie zatwierdza się sekcji dotyczącej hodowli w dokumentacji połowowej dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego.

³⁴

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 640/2010 z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie programu dokumentacji połowów tuńczyka błękitnopłetwego *Thunnus thynnus* i zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1984/2003 (Dz.U. L 194 z 24.7.2010, s. 1).

3. Prowadzące dochodzenie państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu oraz za statek łowczy lub tonar może wykorzystywać inne dostępne informacje, w tym wyniki programów, o których mowa w art. 44, w celu zakończenia dochodzenia.

Artykuł 44

Środki i programy umożliwiające oszacowanie liczby sztuk i masy tuńczyka błękitnopłetwego umieszczanego w sadzach

1. Państwa członkowskie wprowadzają konieczne środki i działania, o których mowa w art. 35.
2. Program z wykorzystaniem systemu kamer stereoskopowych lub alternatywnych technik zapewniających taką samą dokładność obejmuje 100 % wszystkich operacji umieszczania w sadzach w celu dokładniejszego określenia liczby sztuk i masy ryb podczas każdej operacji umieszczania w sadzach.
3. Program realizuje się zgodnie z procedurami określonymi w załączniku X.
4. Państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przekazuje wyniki tego programu państwu członkowskiemu odpowiedzialnemu za statek lub tonar oraz Komisji zgodnie z załącznikiem X.B. Komisja przekazuje je do Sekretariatu ICCAT, który z kolei przekazuje je regionalnemu obserwatorowi ICCAT.
5. W przypadku, gdy wyniki programu wykazują, że liczba sztuk tuńczyka błękitnopłetwego umieszczonego w sadzach różni się od liczby sztuk zgłoszonych jako złowione, państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu wszczyna dochodzenie we współpracy z państwem członkowskim odpowiedzialnym za statek łowczy lub tonar. Jeżeli dochodzenie nie zostanie zakończone w terminie dziesięciu dni roboczych od momentu przekazania wyników, o których mowa w ust. 4, lub jego wynik wskaże, że liczba sztuk lub średnia masa tuńczyka błękitnopłetwego przekracza liczbę sztuk lub masę zgłoszoną jako złowioną i podlegającą transferowi, wówczas organy CPC bandery lub państwa członkowskiego odpowiedzialnego za statek łowczy lub tonar wydają nakaz wypuszczenia nadwyżki ryb, które to wypuszczenie musi być zgodne z procedurami określonymi w załączniku XI.
6. Zgodnie z procedurami określonymi w załączniku X.B.3. oraz po wypuszczeniu ryb, w stosownych przypadkach, ilości wynikające z programu stosuje się aby:
 - a) określić ostateczne dane liczbowe dotyczące połowów, które należy odliczyć od kwoty krajowej
 - b) wpisać te dane w deklaracji umieszczania w sadzach i odpowiednich sekcjach BCD.
7. Każde państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przekazuje wyniki tych programów do dnia 30 sierpnia każdego roku Komisji, która przedkłada te raporty Stałemu Komitetowi ds. Badań Naukowych i Statystyki.

8. Transfer żywego tuńczyka błękitnopłetwego z jednego sadza hodowlanego do innego sadza hodowlanego nie może nastąpić bez zezwolenia i obecności organów kontrolnych państwa odpowiedzialnego za miejsce hodowli lub tuczu.
9. Różnica wynosząca co najmniej 10 % pomiędzy ilościami tuńczyka błękitnopłetwego zgłoszonymi jako złowione przez statek/tonar i ilościami wykazanymi przez kamery kontrolne, o której mowa w ust. 5 i art. 43, stanowi potencjalną niezgodność popełnioną przez statek/tonar, a państwo członkowskie podejmuje środki niezbędne do zapewnienia odpowiednich działań następczych.

Artykuł 45

Raport z umieszczania w sadozach

1. W ciągu tygodnia po zakończeniu operacji umieszczania w sadozach państwo członkowskie odpowiedzialne za miejsce hodowli lub tuczu przedkłada raport z umieszczania w sadozach zawierający elementy określone w załączniku X.B. państwu członkowskiemu lub CPC, którego (której) statki lub tonary dokonały połowu tuńczyka błękitnopłetwego, oraz Komisji. Raport ten zawiera również informacje ujęte w deklaracji umieszczania w sadozach określonej w art. 4b i w załączniku Ia do rozporządzenia Rady (WE) nr 1936/2001. Komisja niezwłocznie przekazuje raport do Sekretariatu ICCAT.
2. Dla celów ust. 1, operacji umieszczania w sadozach nie uznaje się za zakończoną do momentu zakończenia rozpoczętego dochodzenia i, w stosownych przypadkach, wszystkich operacji wypuszczania.

Artykuł 46

Akty wykonawcze

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące operacji umieszczenia w sadozach zgodnie z art. 38-45. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 2.

W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 59 ust. 3.

SEKCJA 6

MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 47

System monitorowania statków

1. Obowiązki określone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, dotyczące urzędzenia umożliwiającego monitorowanie statków, stosuje się do wszystkich holowników figurujących w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków, o którym mowa w art. 19 ust. 6, niezależnie od ich długości.

2. Statki rybackie o długości ponad 15 m wymienione w prowadzonym przez ICCAT rejestrze statków łowczych, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. a) lub rejestrze ICCAT innych statków, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, zaczynają przekazywać dane VMS do ICCAT co najmniej na 15 dni przed rozpoczęciem okresu połowu i przekazują te dane co najmniej przez 15 dni po zakończeniu okresu połowu, chyba że wcześniej Komisji zostanie przesłany wniosek o usunięcie danego statku z rejestru statków ICCAT.
3. Na potrzeby kontroli nie należy przerywać przekazywania danych VMS przez statki łowcze upoważnione do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego, kiedy przebywają one w porcie, chyba że istnieje system wywoływania statków w porcie i poza nim.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby ośrodki monitorowania rybołówstwa przekazywały Komisji i wyznaczonemu przez nią podmiotowi w czasie rzeczywistym, w formacie „https data feed”, wiadomości VMS otrzymane ze statków rybackich podnoszących ich banderę. Komisja przekazuje te wiadomości Sekretariatowi ICCAT w formie elektronicznej.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) wiadomości ze statków rybackich podnoszących ich banderę były przekazywane Komisji co najmniej co dwie godziny, podczas gdy statki te prowadzą działalność na obszarze wschodniego Atlantyku i Morza Śródziemnego;
 - b) w przypadku awarii technicznej VMS wiadomości alternatywne ze statków rybackich pływających pod ich banderą otrzymane zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 404/2011 były przekazywane Komisji w ciągu 24 godzin od ich otrzymania przez ośrodki monitorowania rybołówstwa;
 - c) wiadomości przekazywane Komisji były kolejno numerowane (z zastosowaniem niepowtarzalnego identyfikatora) w celu uniknięcia podwójnego liczenia;
 - d) informacje przekazane Komisji były zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 404/2011.
6. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wszystkie wiadomości udostępniane statkom inspekcyjnym były traktowane w sposób poufny i ograniczały się do inspekcji działań prowadzonych na morzu.

Artykuł 48

Program obserwatorów krajowych

1. Jeśli chodzi o statki połowiące tuńczyka błękitnopłetwego, każde państwo członkowskie zapewnia obecność obserwatorów krajowych co najmniej w odniesieniu do następujących wielkości procentowych:
 - a) 20 % trawlerów do połowów pelagicznych (ponad 15 m),

- b) 20 % statków do połowu takłami (ponad 15 m),
 - c) 20 % statków do połowu wędami (ponad 15 m),
 - d) 100 % holowników,
 - e) 100 % operacji odławiania z tonarów.
2. Państwa członkowskie wydają krajowym obserwatorom urzędowy dokument identyfikacyjny.
3. Zadania obserwatora krajowego polegają w szczególności na:
- a) monitorowaniu przestrzegania przez statki rybackie i tonary przepisów niniejszego rozporządzenia;
 - b) rejestrowaniu i zgłaszaniu działalności połowowej, w tym:
 - (i) ilości dokonanego połowu (w tym przyłowy) obejmującej sposób postępowania z rybami, w tym informację czy zostały one zatrzymane na burcie czy odrzucone martwe lub żywe;
 - (ii) długości i szerokości geograficznej obszaru połowu;
 - (iii) pomiaru nakładu (tj. liczba zaciągów, liczba haczyków itd.) zgodnie z definicją ICCAT w Podręczniku terenowym w zakresie narzędzi połowowych;
 - (iv) daty połowu.
 - c) dokonują obserwacji i oszacowania połowów oraz weryfikacji wpisów do dziennika połowowego;
 - d) obserwacji i odnotowywania statków, które mogą prowadzić połowy niezgodnie ze środkami ochronnymi ICCAT.
4. Ponadto obserwatorzy krajowi prowadzą prace naukowo-badawcze, takie jak gromadzenie danych w ramach zadania II określonych przez ICCAT, jeżeli wymaga tego ICCAT, na podstawie instrukcji Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki.
5. W odniesieniu do wdrażania ust. 1-4, każde państwo członkowskie:
- a) zapewnia reprezentatywną obecność w skali czasowej i przestrzennej obserwatorów krajowych na swoich statkach i tonarach w celu zagwarantowania, że Komisja otrzyma stosowne i odpowiednie dane i informacje dotyczące połowu, nakładu oraz innych aspektów naukowych i dotyczących zarządzania, z uwzględnieniem cech szczególnych flot i rybołówstwa;
 - b) zapewnia rzetelne protokoły gromadzenia danych;

- c) zapewnia właściwe przeszkolenie i zatwierdzenie obserwatorów krajowych przed ich wysłaniem;
 - d) zapewnia możliwie minimalne zakłócenie działalności statków rybackich i tonarów dokonujących połowów na obszarze obowiązywania konwencji.
6. Dane i informacje zgromadzone w ramach programu obserwatorów każdego państwa członkowskiego są przedstawiane Komisji do dnia 15 lipca każdego roku. Komisja przekazuje te dane i informacje odpowiednio do Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki oraz Sekretariatu ICCAT.

Artykuł 49

Program obserwatorów regionalnych ICCAT

1. W Unii stosuje się program regionalnych obserwatorów ICCAT określony w ust. 2-6 niniejszego artykułu oraz bardziej szczegółowo w załączniku VII.
2. Państwa członkowskie zapewniają obecność regionalnego obserwatora ICCAT na:
 - a) wszystkich sejnerych upoważnionych do połowów tuńczyka błękitnopłetwego;
 - b) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego przez sejnery;
 - c) podczas wszystkich operacji transferu tuńczyka błękitnopłetwego z tonarów do sadzów;
 - d) podczas wszystkich operacji umieszczania w sadzach tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu;
 - e) podczas wszystkich operacji odławiania tuńczyka błękitnopłetwego w miejscach hodowli lub tuczu.
3. Sejnery bez regionalnego obserwatora ICCAT nie są upoważnione do połowów lub prowadzenia działalności związanej z połowami tuńczyka błękitnopłetwego.
4. Państwa członkowskie odpowiedzialne za miejsca hodowli lub tuczu zapewniają obecność obserwatora regionalnego ICCAT podczas wszystkich operacji umieszczania w sadzach i wszystkich odłowów ryb z miejsca hodowli lub tuczu.
5. Regionalni obserwatorzy ICCAT mają za zadanie w szczególności:
 - a) obserwować i monitorować zgodność działalności połowowej i hodowlanej z art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i z przepisami niniejszego rozporządzenia;
 - b) podpisywać deklaracje transferu, o których mowa w art. 36 niniejszego rozporządzenia, raporty z umieszczania w sadzach, o których mowa w art. 45 niniejszego rozporządzenia i dokumentację połowową dotyczącą tuńczyka błękitnopłetwego, jeżeli zgadzają się, że informacje w nich zawarte są zgodne z ich ustaleniami,

- c) prowadzić prace naukowo-badawcze, takie jak gromadzenie próbek wymaganych tego ICCAT, na podstawie wytycznych Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki.
6. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kapitanowie, załoga, właściciele miejsc hodowli lub tuczu oraz właściciele statków i tonarów nie przeszkadzali obserwatorowi regionalnemu ICCAT i nie zastraszali go, nie ingerowali w jego czynności, nie wywierali na niego nacisku, nie przekupywali go ani nie próbowali go przekupywać podczas wykonywania przez niego obowiązków.

SEKCJA 7

INSPEKCJE I KONTROLE KRZYŻOWE

Artykuł 50

System Wspólnej Międzynarodowej Kontroli ICCAT

1. W Unii stosuje się system wspólnej międzynarodowej kontroli ICCAT określony w załączniku VIII.
2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, wyznaczają inspektorów i prowadzą inspekcje na morzu w ramach systemu ICCAT.
3. Jeśli w dowolnym czasie więcej niż 15 statków rybackich pod banderą danego państwa członkowskiego dokonuje połowów tuńczyka błękitnopłetwego na obszarze objętym konwencją, państwo członkowskie wysyła statek inspekcyjny dla celów inspekcji i kontroli na morzu na obszarze objętym konwencją na czas przebywania tych statków na wspomnianym obszarze. Uznaje się, że obowiązek ten został wypełniony, gdy państwa członkowskie współpracują w zakresie wysłania statku inspekcyjnego lub gdy na obszarze objętym konwencją przebywa statek inspekcyjny UE.
4. Komisja lub wyznaczony przez nią organ mogą powołać inspektorów unijnych na potrzeby systemu ICCAT.
5. Komisja lub wyznaczony przez nią organ koordynują działania w zakresie nadzoru i inspekcji w imieniu Unii. W porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja może sporządzić programy wspólnych kontroli, które umożliwią Unii wywiązanie się ze zobowiązań podjętych w ramach systemu ICCAT. Państwa członkowskie, których statki rybackie prowadzą połowy tuńczyka błękitnopłetwego, podejmują środki konieczne do ułatwienia realizacji tych programów, szczególnie w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz w odniesieniu do okresów i obszarów geograficznych, w których te zasoby mają być wykorzystywane.
6. Państwa członkowskie podają Komisji do dnia 1 kwietnia każdego roku nazwiska inspektorów i nazwy statków inspekcyjnych, które zamierzają oddelegować do programu ICCAT podczas danego roku. Korzystając z tych informacji, Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje coroczny plan uczestnictwa

Unii w systemie ICCAT, który następnie przesyła do Sekretariatu ICCAT i do państw członkowskich.

Artykuł 51

Przekazywanie planów inspekcji

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje plany inspekcji. Plany inspekcji są opracowywane zgodnie z:
 - a) celami, priorytetami i procedurami oraz wartościami odniesienia dla działań inspekcyjnych określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ustanowionym na mocy art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
 - b) krajowym programem kontroli w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, ustanowionym na mocy art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Komisja zestawia krajowe plany inspekcji oraz włącza je do planu inspekcji Unii. Komisja przekazuje do Sekretariatu ICCAT plan kontroli w celu zatwierdzenia go przez ICCAT, wraz z planami, o których mowa w art. 6 ust. 1.

Artykuł 52

Inspekcje w przypadku naruszeń

1. Państwo członkowskie bandery podejmuje działania na mocy niniejszego ust. 2, w przypadku gdy statek podnoszący jego banderę:
 - a) nie spełnił wymogów dotyczących sprawozdawczości, o których mowa w art. 23 i 24 lub
 - b) dopuścił się naruszenia przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, w art. od 89 do 93 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009, w rozdziale IX rozporządzenia Rady nr (WE) nr 1005/2008.
2. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kontrola fizyczna odbywała się pod jego nadzorem w jego portach lub była dokonywana przez inną osobę wyznaczoną przez państwo członkowskie bandery, w przypadku gdy statek nie przebywa w jednym z jego portów.

Artykuł 53

Kontrola krzyżowa

1. Każde państwo członkowskie sprawdza, w tym przy użyciu raportów z inspekcji, raportów obserwatorów oraz danych VMS (systemu monitorowania statków), przedkładanie dzienników połowowych i odpowiednich informacji odnotowanych w dziennikach połowowych swoich statków rybackich, w dokumentacji transferowej lub przeładunkowej i dokumentacji połowowej dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. Każde państwo członkowskie prowadzi kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków, wszystkich przeładunków bądź operacji umieszczania w sadzach, porównując ilości w podziale na gatunki podane w dziennikach połowowych statków rybackich lub ilości w podziale na gatunki podane w deklaracji transferu lub przeładunku z ilościami podanymi w deklaracji wyładunkowej lub deklaracji dotyczącej umieszczania w sadzach oraz z wszelkimi innymi odpowiednimi dokumentami, takimi jak faktura i/lub dokumenty sprzedaży, zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

SEKCJA 8

WPROWADZANIE DO OBROTU

Artykuł 54

Środki dotyczące wprowadzania do obrotu

1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013³⁵, zakazuje się handlu unijnego, wyładunków, przywozu, wywozu, umieszczania w sadzach w celu hodowli lub tuczu, ponownego wywozu i przeładunków tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego, któremu nie towarzyszy dokładna, pełna i zatwierdzona dokumentacja określona w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzeniu (UE) nr 640/2010 i w art. 4b rozporządzenia (WE) nr 1936/2001.
2. Zakazuje się handlu unijnego, przywozu, umieszczania w sadzach w celu hodowli lub tuczu, przetwarzania, wywozu, ponownego wywozu i przeładunków tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego, jeżeli:
 - a) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statki rybackie lub tonary, których państwo nie posiada kwot, limitów połowowych lub przydziału nakładu połowowego w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego pochodzącego ze wschodniego Atlantyku i z Morza Śródziemnego na mocy środków zarządzania i ochrony ICCAT, lub
 - b) tuńczyk błękitnopłetwy został złowiony przez statek rybacki lub tonar, których indywidualna kwota, lub uprawnienia do połowów odpowiedzialnego za nie państwa były wyczerpane w momencie połowu.
3. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 i rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, zakazuje się handlu unijnego, przywozu, wyładunków, przetwarzania i wywozu tuńczyków z miejsc hodowli lub tuczu niezgodnych z wymogami rozporządzeń, o których mowa w ust. 1.

³⁵

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 55

Ocena

Państwa członkowskie przedkładają Komisji do dnia 15 września każdego roku szczegółowe sprawozdanie dotyczące wdrażania rozporządzenia. W oparciu o informacje otrzymane od państw członkowskich, Komisja przedkłada Sekretariatowi ICCAT do dnia 15 października każdego roku szczegółowe sprawozdanie dotyczące wdrażania zalecenia 14-04 ICCAT.

Artykuł 56

Finansowanie

Wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym uznaje się za wieloletni plan w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 57

Procedura wprowadzania zmian

1. W stosownych przypadkach, w celu włączenia do prawa unijnego zmian istniejących przepisów planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, które stają się obowiązujące dla Unii, Komisja może zmienić inne niż istotne przepisy niniejszego rozporządzenia w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 58.

Artykuł 58

Wykonanie przekazania uprawnień w celu wprowadzenia zmian

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 57, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 57, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 57 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 59

Wdrażanie

1. Komisję wspiera Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury powołany w art. 47 rozporządzenia Rady (WE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z art. 5 tego rozporządzenia.

Artykuł 60

Uchylenie

1. Niniejszym uchyła się rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009.
2. Odesłania do uchylonego rozporządzenia uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XIII.

Artykuł 61

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący